

Hverdagen er et stort tema i Martinsens kunst. For ti år siden forlod han København og flyttede ud på landet.

Motorvejslandskaber med kassebyggerier beregnet til produktion.

Stærk dansk samtidskunst

Op til de danske årsmøder i Sydslesvig vises en udstilling med Søren Martinsens store, dragende malerier, landskabsfotos og video-projektioner. Martinsen reflekterer over begreber som grænser og den identitet, der ligger i landskaber.

UDSTILLING

Flensborg. Et af de helt store navne inden for dansk nutidskunst er landet i Flensborg. For et par år siden undersøgte Søren Martinsen dansk identitet med video, performance og landskabsmaleri på udstillingen »Danskeren« på Trapholt i Kolding. Nu fortsætter han, hvor han slap med en årsmødeudstilling på Dansk Centralbibliotek i Flensborg - en udstilling, som med sit anderledes perspektiv bør vække mere end bare gennemsnitlig opmærksomhed.

»Borderline« er overskriften på udstillingen med store, dragende malerier, landskabsfotos og videoprojektioner, hvor Søren Martinsen undersøger grænser, menneskets trang til at erobre hver en kvadratmeter og begrebet national identitet - der har det med at blive mere og mere diffus, jo grundigere man går ned i den. Og får man associationer til personlighedsforstyrrelsen »borderline« - hvor en usikker identitetsfølelse og uklare grænser spiller en rolle - er det næppe et tilfælde.

Søren Martinsen gør udstillingen i det dansk-tyske grænseland konkret. Fire store satellitfotos fra Google Earth hænger i print i store formater og danner en grænse og en slags barrikade på udstillingen. Men de fungerer kun som stiplede linjer. Man kan bryde grænsen i mellemrummene. På satellitfotografierne dokumenterer Søren Martinsen menneskets erobring og systematisering af landskabet, æstetisk og til fortolkning i den tætte dialog med den øvrige udstilling.

National identitet

Det danske landskab er tilbage som motiv for samtidskunsten. Forhen kunne et folk samles om det samme landskab som en faktor i opbyggelsen af en national identitet og en fællesskabsfølelse på tværs af forskellige observanser. Det samme kan ikke helt siges om Søren Martinsens landskaber. Han sætter nærmere

Søren Martinsen med et noget skeptisk selvportræt, der kigger over på maleriet »Grundtvigs udsigt« på den anden side.

(Fotos: Lars Salomonsen)

Satellitfotos fra Google Earth viser, hvordan mennesket sætter sig på hver en kvadratmeter langs den dansk-tyske grænse.

spørgsmålstegn ved, hvad landskabet er for en størrelse. Den eksistentielle ensomhed går igen i hans motiver - selv i en serie mindre sort-hvide fotografier af marker og mægtige halmballer.

Kasser uden skønhed

En serie af hans kendte landskabsmalerier viser de industribygninger, der bliver opført rundt omkring vore byer. Søren Martinsen kalder det for »kapitalistisk arkitektur«, og betegnelsen er vanskelig at indvende noget imod: Det er kasser uden

skønhed alene beregnet på produktion. Ved siden af kører en dobbelt videoinstallation, der er synkroniseret og indeholder en poesi over motorvejslandskaber med en voice-over på tysk.

I et digt er det huset, der taler, og på et tidspunkt indtræder et utopisk stemningsskifte: Hvad kunne vi også lave med disse intetsigende bygninger, hvis ikke de blot skulle bruges til produktion?

Udstillingssalen er mørklagte. Der sættes spot på malerierne, og ved siden af de førnævnte satellitfo-

tos kører en moderne danmarksfilm som en pendant til Poul Henningsens og Jørgen Leths danmarksfilm.

Grundtvigs udsigt

Forholdet til tidligere tiders udtryk er tydeligt i Søren Martinsens kunst. Han maler ikke som Vilhelm Hammershøi i kæmpeformatet »Grundtvigs udsigt«, men genbruger interiørmalerens stringente fremstillingsfaçon.

Billedet er fra Rønnebæksholm på Sydsjælland, hvor Grundtvigs anden hustru, Marie Toft stammede fra. Så-

RESÜMEE

Starke zeitgenössische Kunst

Im Zusammenhang mit den dänischen Jahrestreffen in Südschleswig gibt es eine Ausstellung mit Søren Martinsens großformatigen Gemälden, Landschaftsfotos und Videoprojektionen.

Søren Martinsen reflektiert über Begriffe wie Grenzen und die Identität, die in Landschaften liegt. Er untersucht Grenzen, den menschlichen Drang, jeden Quadratmeter zu erobern und den Begriff Nationale Identität - der immer diffuser wird, je mehr man sich mit ihm befasst.

dan har Grundtvigs udsigt engang været, og overfor - på en stol i udstillingssalen - har Søren Martinsen placeret et selvportræt på en stol magen til de stole, de er afbildet på interiørmaleriet. Søren Martinsen ser skeptisk ud på billedet. Det kan man jo så tolke, som man vil.

Løst tematiseret

Hans eget parcelhus fra Glumsø er også med på den løst tematiserede udstilling. Den er ikke præget af noget stramt koncept, men kender man lidt til Søren Martinsens biografi, giver billedet en ekstra dimension. Hans personlige historie har han selv indviet os andre i med videokunstfilmen »SE-LVP-ORT-R-ÆT«, hvor han fortæller om sin flugt til bøhlandet fra en baggrund som ærkekøbenhavnervner med druk, stoffer og depression.

Vekselvirkningen mellem storbyen og langt ude på landet ses i kontrasten mellem billederne fra hans kunstnerlejlighed i Neukölln i Berlin på den ene side og hans hjem på Sydsjælland på den anden. Det bliver en abstrakt måde at tale hjemstavn på - hvor har kunstneren - og vi andre - egentlig hjemme i en tid, hvor danskhed er mere mangfoldig end entydig?

Gå endelig på opdagelse i denne udstilling.

Årsmødeudstilling på Dansk Centralbibliotek: Søren Martinsen - Borderline. 4.-27. juni. Arrangør: Sydslesvigsk danske Kunstforening.

Hans Christian Davidsen